

Resebrev 11

Januari 2002

Kära laptop,

Vi har nu klivit in på ett nytt år. Som fröken Vilma Ernby sa i folkskolan: "Nu har vi en bok med 365 (vid skottår 366) vita oskrivna sidor då vi inte har syndat eller gjort något otyg." I skrivandets stund så har det gått några dagar på det nya året och något har vi väl gjort fast roligt har vi haft.

December var en trist månad här. Kulingarna avlöste varandra och det regnade mycket. Temperaturen var endast 12-13 grader. Då det blir sjöhävning inne i hamnen förtöjde vi för storm med kraftiga tampar och fjädrar. Hamnen är bra skyddad och då vi gjort vad man kan göra så kände vi oss trygga. När vi var i Sverige kom det ett par stormar och sjön slog över breakwater piren. En fiskebåt sjönk och en liten båt slet sig och gick på en pir och skadades svårt. Att båten sjönk berodde nog på att den blev vattenfylld av de överspolande sjöarna. På flera båtar slet sig tampar. Man förvånas av hur dåligt vissa förtöjer sina båtar med mycket tunna tampar till stora och tunga båtar. Längs Costa del Sol kusten uppstod svåra skador på stränder mm. Kostnaderna beräknas till många hundra milj enligt tidningarna.

Lite julstämning hade vi i båten med julgran, ljus och tomtar. En flaska glögg hade vi med oss från Sverige så den var ordentligt sjörullad. Under vår seglats hade vi samlat på oss en massa julklappar då och då och när vi plockade fram dem för att slå in och packa ned dessa tillsammans med allting annat för hemresan blev det en smula bekymmersamt med såväl volym samt vikt. Vi hade hyrt en bil för att ta oss till Malaga flygplats och då minimihyrtiden är tre dagar passade vi på att köra runt och uppleva julhandel och julstress i varuhusen runt Duquesa och Gibraltar. Här är det samma som i Sverige med julgranar och julpynt i affärer och på gator. Påkostade julkrubbor i enorma skapelser satsar man på och finns att köpa överallt.

Den 20 december flög vi till Göteborg för att fira jul och nyår. Trots vår kraftiga övervikt (då menar jag bagaget) så slapp vi att betala extra. Planet var försenat och vi blev ombedda att göra en snabb ombordstigning. Passagerarna blev stressade och det tog därför längre tid. Vi märkte att säkerheten vid incheckningen var tuffare. När vi kom till Arlanda var det kallt och snöproblem på banan varför vi blev lite försenade. På Landvetter fick vi vänta på en flygbuss och när vi kom ut var det blåsig, kallt och mycket snö. Camilla hämtade oss och vi fick återuppleva ett Sverige i snöyra och snålblåst. Vi kom hem till Mikael och Annika strax efter midnatt, där skulle vi upprätta vårt huvudläger. Hanna och Jenny hade tappert försökt att hålla sig vakna men sov gott på soffan. Vi blev bjudna på ett berg av krabba vilket smakade urgott efter 6 mån i celibat från svenska skaldjur. När vi ätit oss fram till kaffet hade Annika inga ögon kvar varför hon drog sig stilla tillbaka till sovrummet, hur hon hittade vet vi inte.

Julen förflöt i ett rasande tempo. Julafton firade vi hemma hos Mikael och Annika tillsammans med alla barn och barnbarn samt Douglas med familj. Tomten hade inte glömt oss och hittade till vår nya adress. Många skulle hälsas på varför tiden blev mycket knapp och vi hann inte med att hälsa på alla. Den 13 december fick vi tillökning i familjen, Rosita och Jonas klämde fram en liten Robin, bra arbetat. En ny liten Wångdahl som skall föra traditionen vidare. Rickard och Eric hade vuxit och var båda på alerten och glada hela tiden.

Nyårsafton tillbringade vi hos Bosse och Gun. Vi hann även med att göra en bilresa upp genom Bohuslän och hälsa på Sonja och Gunnar. Dagarna rusade snabbt och det var bara några dagar som var arbetsdagar då vi kunde uträtta en massa ärenden för båten.

Den 2 januari flög vi hem igen. Denna gång hade vi inte tur med övervikten varför vi fick betala 1000 kronor för de stackars 26 kg, plus 5kg, vi gömt bakom ryggen. När vi klev ombord på planet såg vi att Dolf Lundgren var med ombord så vi blev genast mycket lugna och förstod att här hade inga terrorister något att göra. När vi kom till Malaga såg vi att det hade regnat men det klarnade upp när vi satt i bilen. Det var 17 grader plus i solen varför vi stannade till och intog en enkel lunch på en uteservering. Kläderna skalades av och vi satt där endast iklädd det anständigheten krävde. När vi kom till båten kopplade vi på landström och slog på gasolen. När trycket gick på blåste reduceringsventilen varför det inte blev något kokt ägg till frukost dagen efter. Till middag hämtade vi Peking Duck på en Chinarestaurang i hamnen, inte alls så dumt. Nästa dag blev det att köra gatlopp för att finna en ny reduceringsventil. Båtaffärerna hade inte detta så vi försökte på varuhus mm och till och med i Gibraltar. Till slut fann vi en på ett byggvaruhus på gångavstånd. Vi hade då säkert kört runt i 20 mil och 2 dagar. Tyvärr så ger den inte samma tryck som spisen kräver (ändrad standard) men vi fick material så vi kunde fuska ihop det hela men med för lågt tryck på lågorna. Gunnar och Berit Friberg är dock nu på väg till Spanien och dom har de rätta grejerna med sig. Bland övervikten från Sverige hade vi med en ny och större toalett samt en ny pump till holdingtanken. Dessa är nu monterade och vi sitter skönt och efteråt så gör den nya pumpen ett gott arbete.

När vi kom tillbaka till Spanien fick vi uppleva införandet av euron. Överallt tog det längre tid, i biltullar, restauranger och affärer. Nu var det dubbla valutor och det räknades och räknades igen. När man betalar i pesetas så får man tillbaka i euro vilket skapade en stor förvirring de första dagarna. Ingen hade sett euros tidigare varför det vändes och vreds på sedlar och slantar. Överallt hänger man inte med och det gäller bland annat p-automater och kundvagnar varför man måste behålla några pesetas i mynt. Vid vissa p-automater står det vakter och hjälper till.

Som ni märker så är vi tillbaka i selen och med alla måsten som skall göras. Vi bestämde då att köra iväg och koppla av efter detta och efter den stressiga julen och nyår. Bilen hade vi hyrt en vecka. Vi packade vår ränsel och körde till Granada. Sist vi var där så kom vi inte in på Alhambra då man måste beställa minst dagen före. Alhambra är något helt fantastiskt. Det är många som vill se och man släpper inte in mer än 350 per halvtimme. Istället för att jag skall berätta om Alhambra så föreslår jag att Ni skall ta fram ett uppslagsverk och läsa. Det går också bra att leta på nätet. Alhambra var en stor upplevelse och det är förstäeligt att det är en av Spaniens viktigaste sevärdheter.

I Granada var det många turister som det är i alla städer trots att det är strax efter nyår. Vi hade läst att det i Lanjaron så fanns det hälsobringande bad med vatten från Sierra Nevada. Vi körde in i en by som var helt död. Alla hotell och hostal var stängda så vi körde upp på Sierra Nevada och såg vintersportanläggningen. Jag hade tankarna på att köra ett par åk men dagen var sen och jag hade inga vantar med mig så vi vände ner mot kusten igen. Vi bestämde att Motril bli en bra övernattningsort. Det var samma visa här, ödsliga hotell och lite folk. Kvällen var dock sen och något måste vi hitta som verkar bra. Nere vid stranden låg ett 4 stjärnigt hotell som var upplyst och jag gick in och förhandlade om priset. Förhandlingarna var inte framgångsrika då det redan satt ned priset. Vi checkade in på ett ödsligt hotell. Fast det inte var många gäster så var restaurang, bar och shop öppen. Rummet var mycket bra.

Nästa morgon klev vi in i en stor frukostmatsal med ett enormt uppdukat frukostbord. Vi var ensamma i detta hav och kunde härja fritt bland allt som fanns och ingen hade varit och rört om före oss. Ingen iakttog oss så vi kunde stjäla ett par påsar socker till båten. Efter att ha avnjutit frukosten tog vi hissen upp på fjärde våningen och gick in i relaxavdelningen. Vi var ensamma även här och hade hela avdelningen för oss själva med jacuzzi och en swimmingpool med varmt och gott vatten. Efter badet lapade vi sol på altanen. Det är ett hårt liv att vara långseglare.

Nu är vi tillbaka på Hokus Pokus igen. Det känns skönt att komma tillbaka till lunken igen. Varje dag går vi ut på piren och matar vildkatterna. Vi är några stycken som går ut och sätter oss och pratar med katterna och ger dem mat och vatten. Ulla tror inte att katterna förstår svenska så hon talar engelska med dem. Det var sex katter innan vi var borta men nu är två små söta ungar borta. Katterna lever bland stenarna på breakwaterpiren och troligen så drunknade dom två små ungarna i stormen. Katterna känner igen oss och kommer fram till oss när vi närmar oss och vi har blivit riktiga kompisar.

Efter allt blåsande var båten helt täckt av salt och fin sand varför vi fick göra en ordentlig rengöring. Våra kroppar kändes uppsvällda efter allt ätande i jul så vi gör numera långa promenader. Hittills har vi promenerat 2 gånger. Den ena gången gick vi upp i bergen, en dryg mil. Våren verkar ha kommit för det är en annan luft nu och det har börjat komma fram en hel del blommor. Regnet har gjort gott för det är grönt överallt. Solen har nu skinit från en klar himmel i en vecka och folk tittar ut från båtarna och det tvättas och fejas. Vissa dagar springer temperaturen upp till 25 grader i solen mitt på dagen. Nu är det shorts varje dag.

Den 13 januari brukar Ulla fylla år. Hon firades med Morning Glory (champagne och orange juice) i kojén. Det knackade i båten och på kajen stod John och Frank som bjöd oss på middag ombord på Glencora. John hade gjort sig till och varit i Gibraltar och handlat (engelsmän handlar där för att få engelsk mat). Det blev en mycket god middag med förrätt och vid kaffet gick John in i akterruffen och kom tillbaka med en tårta med 5 tända ljus och sjöng: For she is a jolly good fellow..... Ulla var trots ålderstillägget mycket nöjd med sin födelsedag.

Livet går vidare och vi försöker nu att koncentrera oss för att planera vidare seglingsmål.
Nya hamnar nya .....

Med seglarhälsningar
Mats och Ulla

Apropå euro:

Luffare 1 Goodness knows it took long enough for us to learn to live without a peseta to our name.

Luffare 2 .....and now we have to learn to live without euros.